

## El petit músic

*Martí Gironell ens parla de l'afició per la música del seu fill petit i ens llista algunes de les cançons que més li agraden*



Martí Gironell | Esteve Planatada

A casa, ni la meua dona ni jo som músics. No sabem tocar cap instrument però ens agrada la música i n'escoltem a totes hores i de diversos gèneres. En canvi el meu fill petit, de només 3 anys, sí que ens ha sortit amb aquesta afició. És un petit home orquestra. Té una harmònica, una flauta, un parell de trompetes, una bateria, dos teclats, dues guitarres, dos micros. Alguns són de joguina però d'altres no. I per si això fos poc, tot el que troba es converteix en un instrument en potència. El que no ho és, ho transforma perquè ho sigui. Canta i balla.

I perquè no es perdi aquesta vena i actitud artístiques aquest curs l'hem apuntat a una extraescolar per a petits músics que imparteix l'Escola de Música del Gironès. Els acosten al llenguatge musical, als instruments i als directes, perquè fan tres concerts. Un en petit comitè que va tenir lloc per Nadal. Un altre ara, a l'abril, al centre cultural del poble. I el gros, en un escenari imponent, a l'Auditori de Girona. Poca broma, eh!? Són només tres quarts d'hora un cop per setmana. I ja us podeu imaginar que se li fa curt. Cada tarda quan sortim de l'escola ens pregunta: "Avui tinc música!?". I li hem de dir que no, que només hi va el dilluns. Arronsa les espatlles, en senyal de resignació, i se'n va a jugar al parc amb la resta de la mainada mentre berena. Però quan tornem a casa i es posa a jugar, sempre hi ha algun moment o altre que aparca les joguines, arreplega qualsevol instrument i es posa a improvisar alguna cançó o a versionar qualsevol de les que té en el seu caparronet.

A part de saber-se les cançons de **Dàmaris Gelabert** per conèixer les lletres o els dies de la setmana, hi ha les d'**El Pot Petit**: "El drac Rac", "Els pirates", "El lleó vergonyós"... Però la seva banda sonora particular es va omplint també a través de la ràdio del cotxe o de les pel·lícules. **Pep Poblet** m'envia per whatsapp la seva versió de "Dance Monkey" i li falta temps per posar-se a ballar-la i demanar-me que li posi una vegada i una altra. Agafa la seva guitarreta i punteja, a la seva manera, els acords de "Recuérdame" com fa Miguel, el nen que vol ser músic a la pel·lícula *Coco*. De "Memories", de **Maroon 5**, el va abduir la veu d'**Adam Levine**, i sovint em demana que li posi ?la cançó de l'Adam'. "I'm Still Standing", d'**Elton John**, a partir de la pel·li *Canta*; "Smooth Criminal", "Bad" o "Black or White", de **Michael Jackson**, de *Gru, mi villano favorito*; "Hamba Nathi", d'**Overtone amb Yollandi Nortjie**, i "Into the Unknown", de **Panic! at the Disco** del soundtrack de *Frozen 2* o *Invictus*...

Són alguns dels temes que el meu fill incorpora al seu imaginari eclèctic. Però el repertori no s'acaba aquí, perquè quan un diumenge vol acompanyar la meua mare a missa és un altre rotllo. La iaia canta al cor parroquial, i veure com el petit es mira l'organista mentre acompanya la coral que entona l'*Ave Maria* de **Gounod**, no té preu. No sé si serà músic perquè encara és molt petit, però veure l'interès que té per la música, en general, i per tota mena d'estils, en particular, és ben fascinant. L'actitud oberta i d'experimentació que li ofereix la música és un regal impagable per al seu creixement personal i emocional.